

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Nébald és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr. Tóth István ügyvéd által képviselt alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2011. március 24. napján kelt 1.G.40.239/2010/15. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 31.250,- (Harmincegyezer-kettőszázötven) Ft másodfokú költséget.

A ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek több esetben fuvarozási szerződést kötöttek, amelynek során a felperes mint alvállalkozó teljesítette a szerződéseket. 2009. március 3-án, 2009. március 17-én és 2009. március 24-én alumínium hidroxidot raktak fel a járművekre, melyeket a felperes Ajkáról a Németországban található ... szállított. A felperes ezen szerződéseket a megbízásnak megfelelően teljesítette. A három fuvarról 2009. április 17-én állította ki az összesen 1.187.643,- Ft összegű számlát. 2009. április 24-én a felperes ismét Ajkáról szállított alumínium hidroxidot a németországi ..., melyről 2009. április 27-én állította ki az 1.320,- EUR fuvardíjról szóló számlát. Az alperes ezen számlákat nem fizette ki a felperes részére.

2009. október 1-jén az alperes a felperesnek kompenzációs javaslatot küldött, melyben elismerte a fent megjelölt két számlából eredő tartozás fennállását.

Közölte, hogy a felperes felé 1.410,- EUR-val tartozik, amely 380.700,- Ft-nak felel meg. A felperes az alperes felé fennálló ezen tartozását nem vitatta, kérte ugyanakkor az alperestől a különbözet megfizetését.

A felperes alvállalkozóként 2009. február 3-án az alperes megbízásából Ajkáról Németországba alolt 60 DLS megjelölésű anyagot szállított alvállalkozóként. A szerződés értelmében a felperesnek a rakodáshoz tartálytisztasági igazolással ellátott tiszta és száraz járművet kellett kiállítania. A felperes a fuvarfeladatot teljesítette.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2009. augusztus 13-án benyújtott, fizetési meghagyásból ellentmondás folytán perré alakult eljárásban, módosított keresetében az alperest 1.163.344,- Ft fuvardíj, ennek 2009. július 18. napjától a törvényes mértékű késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Keresetének joglapjaként a Ptk. 488. §-át, 498. § (1) bekezdését és 499. § (1) bekezdését jelölte meg.

Előadta, hogy a fenti négy fuvarfeladatból származó fuvardíjakat az alperes nem fizette ki a részére; azt nem vitatta, hogy az alperesnek 1.410,- EUR-val tartozik, ennek beszámításával jelölte meg a keresetét a fenti összegben.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset jogalapját és összecszerűségét elismerte, a felperes keresetének erejéig azonban beszámítási kifogást terjesztett elő.

Előadta, hogy a felperes a 2009. februári szállításhoz olyan szállítóeszközt használt, amely szennyezett volt, amiből kár érte. Hangsúlyozta, hogy a felperes a szállítást megelőzően nem igazolta aállítás céljára szolgáló siló tisztaságát és az nem is volt megfelelő. A zeloit szállítását megelőzően perlitet szállított tankerrel és mivel nem volt megfelelően kitisztítva a tartály, ezért perlit került az utána következőkben szállított anyagba. Emiatt a teljes anyag használhatatlanná vált, és ezért a megrendelő, illetőleg annak magyarországi megbízottján, a ... Kft.-n, keresztül vele szemben 9.300,-EUR összegű kárt érvényesítettek. Előadta, hogy a ... Kft.-nek a kártérítést nem fizette ki, haladékokat kért a jelen perre tekintettel. Álláspontja szerint az általa csatolt iratokból megállapítható, hogy a ... Kft. vele szemben lejártta tette a követelést.

Kérte a ... Kft. megkeresését a felperes által okozott kár vonatkozásában.

Vitatta a felperes által csatolt tartálytisztasági igazolás hitelességét.

A felperes az ellenkérelmében az alperes beszámítási kifogásának az elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és összecszerűségét is, továbbá elévülési kifogást terjesztett elő. Előadta, hogy a 2009. februári fuvarfeladat tekintetében az átvevő cégtől semmilyen minőségi kifogást nem kapott. A fuvarfeladatot teljesítő gépjármű silója zárt rendszer, amibe sehol nem kerülhetett bele szennyező anyag.

A Pest Megyei Bíróság a 2011. március 24. napján kelt 1.G.40.239/2010/15. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 1.163.344,- Ft tőkét és annak 2009. július 18. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegének megfelelő mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 144.109,- Ft perköltséget.

Határozata indokolása szerint, mivel az alperes a felperes kereseti kérelmét jogalapjában és összezszerűségében is elismerte, ezért a keresetnek megfelelően marasztalta az alperest, utalva a Pp. 221. § (2) bekezdésében foglaltakra.

Ezt követően az alperes beszámítási kifogását vizsgálta.

A 2010. június 29-én és a 2010. november 25-én tartott tárgyalásokon részletesen tájékoztatta az alperest a bizonyítandó tényekről és a bizonyítási teherről, felhívta a bizonyítási indítványok és bizonyítékai megadott határidőn belül történő előterjesztésére, egyben figyelmeztette a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdéseiben foglaltakra. Az alperes a felhívás ellenére a megadott határidőben, de azt követően sem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének, mivel nem terjesztett elő határozott bizonyítási indítványt, illetve bizonyítékot a kár tényére, valamint az összezszerűségére vonatkozóan, továbbá a 2011. március 10-én tartott tárgyaláson nem jelent meg. Az elsőfokú bíróság mindebből arra következtetett, hogy az alperesi előterjesztés bevárása a per befejezését késelteti, ezért a rendelkezésre álló adatok alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság a perben becsatolt iratok és a felek előadása alapján kizárólag arra tudott következtetni, hogy az alperesi megbízás szerint a felperes 2009. február 3-án a fuvarmegbízást teljesítette. Az elsőfokú bíróság által az alperes által indítványozott ... Kft. megkeresése a felperes teljesítésére vonatkozóan nem vezetett eredményre, mivel a társaság a felhívásra semmilyen nyilatkozatot nem tett. A felperesi teljesítéssel kapcsolatban az alperes által 2010. november 25-én becsatolt e-maileket nem tartotta elegendőnek, mivel azok kétséget kizáróan nem támasztották alá a felperes nem megfelelő teljesítését.

Az elsőfokú bíróság az alperesi képviselő által 2011. március 8-án kelt bizonyítási indítványát, amely a mosatási jegyet kiállító gazdasági társaság megkeresésére irányult, mellőzte, mivel az alperes által csatolt iratokból nem tudott arra a következtetésre jutni, hogy a perbeli mosatási jeggyel kapcsolatos az alperes azon állítása, mely szerint az nem hiteles. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján nem tudta egyértelműen megállapítani, hogy a felperes a fuvarmegbízást nem a szerződésnek megfelelően teljesítette és az általa kiállított autó tartálya nem felelt meg a tartálytisztasági követelményeknek. Azt is megállapította, hogy az alperes a kár felmerülését, valamint annak összezszerűségét egyáltalán nem bizonyította. Abból az alperesi előadásból, hogy az alperes a ... Kft.-nek a kártérítés tárgyában kifizetést nem eszközölt, arra a következtetésre jutott, hogy az alperesi vagyonban értékcsökkenés, azaz kár nem következett be. Mivel az alperes a Pp. 3. § és a 164. § (1) bekezdése alapján fennálló bizonyítási kötelezettségének nem vagy nem megfelelően tett eleget, az elsőfokú bíróság ezt az alperes terhére értékelve a megjelölt bizonyítandó tényeket az alperes vonatkozásában alapvetően bizonyítatlannak találta.

Az elsőfokú bíróság az eljárás során tanúsított alperesi magatartás körében értékelte azt a tény is, hogy az alperes az eljárás kezdetén ellentmondásában a felperesi hibás teljesítésre egyáltalán nem hivatkozott, kizárólag a felperesi kereset alapjául szolgáló megbízások teljesítését igazoló nemzetközi fuvarleveleket hiányolta.

Az elsőfokú bíróság a felperes elévülési kifogását alaptalannak találta, figyelemmel arra, hogy az alperes által a beszámítási kifogás útján érvényesített követelés nem évült el a felperesi perbeli követelés esedékességekor.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság az alperes beszámítási kifogását nem találta alaposnak, ezért annak nem adott helyt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a beszámítási kifogásának történő helyt adást kért; másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára történő utasítását, mindkét esetben a felperes perköltség viselésére történő kötelezését.

Előadta, hogy a beszámítási kifogás a felperesi károkozásra vezethető vissza, mert a felperes a fuvarozás kapcsán nem tett eleget azon szerződési feltételeknek, amelyek a szállításkor szükségesek voltak és ezzel a szállított anyagban kár keletkezett. A felperes a peres eljárás során ebben a körben csatolt tisztasági igazolást, amelynek a hitelességét vitatta. Az elsőfokú bíróság az alperesi bizonyítási teherrel kapcsolatban nem tartotta elegendőnek az általa becsatolt e-maileket, emellett a bíróság a rendelkezésre álló alapadatok alapján nem tudta egyértelműen megállapítani, hogy a felperes a fuvarmegbízást nem a szerződésnek megfelelően teljesítette, és az általa kiállított autó tartálya nem felelt meg a tisztasági követelményeknek. Ezzel kapcsolatban 2011. március 8-án kelt indítványt és okiratokat csatolt, amelyekből az következik, hogy a felperes által csatolt és a tartály tisztaságát igazoló okirat hamis, mely körülményt a bíróságnak tisztáznia kellett volna.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és az alperes perköltség fizetésére történő kötelezését kérte.

Hangsúlyozta, hogy alaptalan az az alperesi állítás, hogy az elsőfokú bíróság nem tisztázta megfelelően a beszámítási kifogás alapjául szolgáló káresemény körülményeit, mivel egyrészt az alperes a bíróság felhívása ellenére sem tett eleget bizonyítási kötelezettségének, ahogy erre az elsőfokú bíróság az ítéletében is helytállóan hivatkozott; másrészt az alperes által 2011. március 8-án kelt bizonyítási indítványát megvizsgálva az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte azt, mert a mosatási jegy nem hitelességére vonatkozóan kétely nem merült fel.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, így az alperes beszámítási kifogásának elutasítását vizsgálhatta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytálló jogi következtetéssel marasztalt az alperest a fuvardíj megfizetésében, elutasítva egyúttal az alperes beszámítási kifogását.

Az alperesnek a kártérítésre alapított igénye körében a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján bizonyítania kellett volna a kár bekövetkezését, annakösszagszerűségét, azt, hogy a kár bekövetkezése és a felperes magatartása között ok-okozati összefüggés van, továbbá, hogy a kár nála következett be.

Erre vonatkozóan az alperes a 2010. június 29-i, a 2010. november 25-i tárgyalásokon részletes tájékoztatásban és kioktatásban részesült. Ezen túlmenően a 2010. szeptember 21-én kelt 2-II. számú végzés is tartalmaz a Pp. 3. § (3) bekezdésére vonatkozó tájékoztatást és a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdéseire történt figyelmeztetést. Ehhez képest az alperes a 2010. június 29-én és a 2010. november 25-én tartott tárgyalásokon kizárólag e-maileket csatolt kárának bizonyítására, amely e-mailek csak azt támasztják alá, hogy a ... Kft.-től a megbízója 9.300,- EUR kártérítést követel, amelyet a ... Kft. elfogadott, továbbá, hogy a ... Kft. a felperessel szemben a kártérítési igényt nem tudta érvényesíteni. A 2010. február 25-i e-mailben az alperes pedig arról tájékoztatta a felperest, hogy a ... Kft. által igényelt 9.300,- EUR kártérítést az alperes elfogadta.

A 2011. március 8-án kelt előkészítő irathoz csatolt e-mail nem dönti meg a felperes által 2010. december 15-én csatolt tartálytisztasági igazolást. Az alperes nem szerződésszegésre, hanem kártérítésre hivatkozott, amelynek jogalapját nem bizonyította.

Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére nincs ok, mivel az elsőfokú bíróság eljárása során eljárási szabálysértést nem követett el, a perbeli jogvita elbírálása szempontjából szükséges mértékben a bizonyítási eljárást lefolytatta.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell a felperesnek a másodfokú eljárás során felmerült költségét megfizetnie. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdés alapján mérlegeléssel állapította meg azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Budapest, 2011. év szeptember hó 15. napján

Dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bírő

Dr. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő